PREDIKAN –Söndagen Septuagesima

Salomos vishet 11:22-26,Fil.3:7-14, Matt. 19:27-30

Nåd och tjänst

Lär dig livets största gåta; älska ,glömma och förlåta.
Du har säkert sett den där devisen, på ett vykort, i en liten bok med tänkvärda ord, eller kanske på en gammaldags, broderad bonad, hängande på väggen hemma hos någon.
De där orden skulle kunna sammanfatta hela den här söndagens budskap.
Vi ska ta de tre orden i tur och ordning,
Älska- orden ur Salomos vishet handlar om att älska; om Guds kärlek till oss, och till hela sin skapelse .Ingenting som han har skapat är fult eller ont. Det finns inget skamligt i något som Gud har skapat .Och ingenting är ont i sig själv. Hans skapelse kan missbrukas och skändas, men i skapelsens morgon ser Gud på allt han har skapat och utbrister: *O, vad allt är gott !*
Därför att Gud älskar oss är han också barmhärtig och god. Han ser på oss människor som en far ser på sina älskade barn. Hur vi än beter oss så kan hans faderskärlek aldrig upphöra. Salomo säger att han överser med våra synder, för att vi ska omvända oss. Han skulle också kunna göra det omvända; straffa oss för att vi ska omvända oss. Ungefär som man gjorde förr när man slog barn och tjänare för att de skulle bättra sig.
Vilket givetvis hade motsatt effekt; det födde bitterhet och hämndlystnad. Men att överse med synderna, alltså låta bli att straffa allt ont, betyder inte att Gud accepterar det onda. En god förälder straffar inte sina barn men förmanar dem och föregår med gott exempel.
Kärlek är inte en teori eller en känsla, utan praktisk handling och levande liv.
Guds kärlek har tagit gestalt, blivit människa och kropp i världen. När Paulus ska försöka tala om vad som har hänt med honom, ja den revolution som har har upplevat i sitt liv, talar han om att det som förut var en vinst nu har blivit en förlust. Förut byggde han sitt liv på sina egna prestationer, på sin duktighet, laglydnad och plikttrohet mot Guds vilja.
Nu kastar han allt det där på sophögen. Och han har bytt ut det mot något som är mycket mera värt; kunskapen om Kristus Jesus. Och den kunskapen är ingen teori eller tanke utan upplevelsen av Jesu kärlek; hur han gick omkring och gjorde gott och hjälpte alla. Och hur den kärleken gav sitt eget liv, offrade sig för att världen skulle få liv och frid, och hur den kärleken också besegrade döden.
Och nu kommer ordet **glömma**
Nu, säger Paulus*, glömmer jag allt det som ligger bakom och sträcker mig mot det som ligger framför mig och löper mot målet.*

Att glömma betyder inte bara att sopa det förgångna under mattan och gå vidare, utan det betyder precis det som Paulus har upplevat; han har gjort upp med sitt gamla liv, där allt handlade om honom själv och hans egna prestationer. Nu handlar allt om Jesus Kristus; han kan släppa prestationsångesten, duktighetskravet och försöken att bli fullkomlig och perfekt. Fullkomligheten finns hos Kristus, inte hos mig själv. Om jag överhuvudtaget bryr mig om att tävla och vara bäst i livets maratonlopp så kan jag lugnt lägga av nu. Livet är ingen tävling. Mitt människovärde har inget med vad jag presterar att göra. Mitt värde ligger i att jag är en av Guds skapade varelser, oändligt älskad, och så kan jag rikta blicken mot framtiden, så som Paulus gör. Det finns tusen skäl att titta bakåt; ångra dumheter man gjort, älta gamla oförrätter, fundera på varför det gick så fel när jag ville så väl, undra över vägval jag gjorde och hur det hade blivit om jag valt någon annan väg.
Gör inte så uppmanar Paulus. Lägg ditt liv i Jesu händer, vila i hans kärlek, och glöm det som ligger bakom.
Men för att kunna glömma behövs att vi kan **förlåta.**
Petrus säger till Jesus att han och de andra apostlarna har lämnat allt för att följa Jesus. Ska de få någon lön för det?
Vad har det med att förlåta att göra?
Jo det har det, därför att också de tolv apostlarna behövde förlåtelse. Om de inte hade behövt det skulle deras dom över Israels stammar, som Jesus talar om, att bli en hård dom. För de som inte behöver någon förlåtelse är ofta hårda och moralistiska mot andra. Den perfekte kräver mycket; är ofta blind för egna fel men hyperkänslig för andras.

Den lön vi kan förvänta oss för att vi har vandrat med Jesus genom livet är inte en slags betalning eller belöning för att vi har varit duktiga eller präktiga, utan goda tjänares överraskande upplevelse av Guds kärlek och godhet som är alldeles obeskrivlig och överväldigande då den möter oss s a s ansikte mot ansikte, utan några hinder, utan mänskliga föreställningar, utan rädsla. När Människosonen Jesus Kristus, sätter sig på sin härlighets tron, då ska vi alla se Guds kärlek I all sin fullhet och glans. Det kan vara svårt att uppleva den i en värld som är full av lidande, plåga och ondska, men det kommer en dag för oss alla, då vi ska se den och uppleva den, då den ska genomtränga allt och alla.
Det är den dagen Paulus strävar emot. Det är mot den dagen hela hans liv riktar sig emot. Utan att livet här och nu blir oviktigare för det. Vi vet ju att pilgrimsvandringen, längtan till himmelen och drömmen om staden ovan molnen aldrig har gjort oss kristna ointresserade av världen. Snarare tvärtom; Upplevelsen av Guds kärlek och godhet inspirerar till ansvar och hjälpsamhet- Kristi kärlek tvingar oss till medmänsklighet och kärlek. Praktisk och konkret, enkelt och naturligt, men ändå tydligt och synligt för världen. Att tjäna Gud är att lära sig livets största gåta; älska, glömma och förlåta.
Därhemma, på jobbet, bland vänner och släktingar, i skolan, I samhället, i dagliga möten, mot dem som gör mitt liv svårt och mot dem som ogillar mig eller förföljer mig.

Om ni älskar bara dem som älskar er, vad är det för särskilt med det, säger Jesus i Bergspredikan*. Älska era fiender, och be för dem som förföljer er. Då gör ni er himmelske faders vilja.*
Lev så och gör så.
Amen